

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 45.

Vydána dne 2. června 1948.

Cena Kčs 4.20.

OBSAH:

(114. a 115.) 114. Z á k o n o z n á r o d n ě n í n ě k t ě r ý c h d a l š í c h p ř ů m y s l o v ý c h a j i n ý c h p o d n í k ů a z á v o d ů a o ú p r a v ě n ě k t ě r ý c h p o m ě ř ů z n á r o d n ě n ý c h a n á r o d n í c h p o d n í k ů. — 115. Z á k o n o z n á r o d n ě n í d a l š í c h p ř ů m y s l o v ý c h a j i n ý c h v ý r o b n í c h p o d n í k ů a z á v o d ů v o b o r u p o t r a v i n á ř s k ě m a o ú p r a v ě n ě k t ě r ý c h p o m ě ř ů z n á r o d n ě n ý c h a n á r o d n í c h p o d n í k ů t o h o t o o b o r u.

114.**Z á k o n****ze dne 28. dubna 1948**

o z n á r o d n ě n í n ě k t ě r ý c h d a l š í c h p ř ů m y s l o v ý c h a j i n ý c h p o d n í k ů a z á v o d ů a o ú p r a v ě n ě k t ě r ý c h p o m ě ř ů z n á r o d n ě n ý c h a n á r o d n í c h p o d n í k ů.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Z n á r o d n ě n í n ě k t ě r ý c h d a l š í c h p ř ů m y s l o v ý c h a j i n ý c h p o d n í k ů a z á v o d ů.

§ 1.

(1) Dnem 1. ledna 1948 se znárodňují zestátněním:

1. podniky pro těžení nebo zpracování rašeliny;
2. podniky pro těžení křemence, křemeliny, mastku, těživce, sádrovce, anhydritu, sklářského písku, formovacího písku, jakož i ložiska těchto hmot;
3. podniky pro zpracování nebo opracování kamene, pokud mají alespoň deset broušících strojů nebo dvě pily na kámen;
4. strojní štěrkovny s kapacitou nejméně deset tisíc tun ročně;
5. podniky pro výrobu chemicko-farmaceutickou nebo farmaceutickou, výrobu léčiv nebo ser, s výjimkou laboratoří nebo úpraven léčebných a ošetrovacích ústavů, zdravotních institucí nebo zdravotních ústavů lidové správy, jakož i přípravy léků na lékařský předpis, pokud nejde o výrobu hromadnou;

6. podniky pro výrobu lékařských nebo léčebných přístrojů, nástrojů nebo zařízení užívaných převážně pro léčebné a ošetrovací ústavy, lékařské ordinace;
7. podniky pro výrobu ampulek;
8. podniky pro výrobu obvazového zboží nebo lékařské vaty;
9. podniky pro výrobu mýdla;
10. podniky, které druhem, způsobem výroby nebo svým rozsahem jsou významné v oboru výroby kosmetických přípravků nebo výrobků;
11. affinerie drahých kovů;
12. podniky pro výrobu radioelektrických zařízení podle zákona ze dne 26. června 1947, č. 128 Sb., jímž se upravují živnosti radioelektrická, radiomechanická a obchod s radioelektrickými zařízeními;
13. podniky pro broušení křemenných krystalů;
14. podniky pro výrobu šroubů, nýtů, matic nebo kolejnicových upevňovačů;
15. podniky pro tovární výrobu drátěných lan;
16. podniky pro tovární výrobu montovaných a polomontovaných staveb, jejich konstrukcí nebo dílců;
17. pily se zařízením o denní výkonnosti pořezu alespoň deseti plm kulatiny při osmihodinovém provozu;
18. cihelny s technickým zařízením na roční výrobu alespoň dvou milionů kusů cihlařských výrobků;
19. podniky pro výrobu technického porcelánu;
20. podniky pro výrobu nebo úpravu technických plynů;

21. podniky pro výrobu fotografického materiálu;
22. koželužny, jirchárny a podniky kožedělné nebo gumárenské, které se zabývají též výrobou koželužskou nebo jirchářskou;
23. podniky pro výrobu dřevoviny nebo lepenky;
24. podniky sklářské se zařízením pro automatickou výrobu nebo nejméně s deseti strojovými jednotkami na zpracování nebo zušlechťování skla, při čemž se za strojovou jednotku pokládají i pece všeho druhu;
25. všechny ostatní podniky, pokud se na ně nevztahují jiné předpisy o znárodnění nebo o vyloučení ze znárodnění a pokud počet osob v podniku zaměstnaných nebo činných dosáhl kdykoliv od 1. ledna 1946 padesáti osob. Při zjišťování tohoto počtu rozhoduje součet všech osob, v podniku zaměstnaných nebo činných bez ohledu na to, kde pracují nebo pracovaly, zejména též domácích pracovníků.

(2) U podniků uvedených v odstavci 1, č. 1 až 24 rozhoduje stav ke dni 1. ledna 1948.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na majetek státu ani na:

- a) podniky a závody, které dne 1. ledna 1948 byly ve vlastnictví společenstev výdělkových a hospodářských, zřízených podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o společenstvech výdělkových a hospodářských, na Slovensku ve vlastnictví družstev zřízených podle §§ 223 a násl. zák. č. XXXVII/1875, o obchodním zákonu, a byly jimi přímo provozovány, s výjimkou podniků a závodů, které nejpozději do 31. prosince 1948 určí ministr průmyslu v dohodě s Ústřední radou odborů a Ústřední radou družstev, na Slovensku též po slyšení pověřence průmyslu a obchodu,
- b) podniky a závody, které dne 1. ledna 1948 byly ve vlastnictví svazků lidové správy a byly jimi přímo provozovány, s výjimkou podniků a závodů, které nejpozději do 31. prosince 1948 určí vláda na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu,
- c) podniky a závody, které ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, vyloučí ze znárodnění, při čemž jejich vlastníkům (provozovatelům) nařídí, aby je trvale zastavili, protože se vláda usnesla, že jejich další provozování není ve veřejném zájmu.

(4) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, vyhlásí s účinkem doručení v Úředním listě, které podniky nebo závody byly znárodněny podle čl. I.

§ 2.

(1) Osoby, které jsou povinny prozatím vésti správu znárodněného podniku nebo majetku (§ 8), podají ministerstvu průmyslu hlášení, jehož vzor vyhlásí ministr průmyslu v Úředním listě. Toto hlášení jest podati do 15 dnů ode dne vyhlášení vzoru. V řízení musí spolupůsobiti též osoby, které k tomu budou vyzvány ministerstvem průmyslu. Hlášení má býti podepsáno i závodní radou nebo závodním důvěrníkem; pokud hlášení nepodává dosavadní vlastník nebo držitel znárodněného podniku nebo majetku, je povinen připojiti k němu své vyjádření.

(2) Dosavadní vlastníci nebo držitelé podniků znárodněných podle § 1 i jiné osoby jsou povinny spolupůsobiti při sestavování účetních závěrek za dobu do znárodnění, pokud k tomu budou vyzvány příslušným ústředním orgánem.

§ 3.

Splní-li se podmínky pro znárodnění majetku podle § 1 po dni 1. ledna 1948, znárodněje se takový majetek dnem, který určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, a vyhlásí podle § 1, odst. 4; lhůta k podání hlášení podle § 2, odst. 1 počíná v těchto případech dnem, kdy se splní podmínky pro znárodnění. Jinak platí ustanovení § 2 přiměřeně.

§ 4.

Právo zakládati nové podniky a je provozovati bez ohledu na jejich rozsah v odvětvích znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1 až 24 je vyhrazeno státu. Na návrh věcně příslušného ministra, na Slovensku učiněný po slyšení příslušného pověřence, může vláda toto právo přenešti na kteroukoliv právnickou osobu.

§ 5.

(1) Národní podnik může odporovati právním jednáním, která vykonal vlastník majetku znárodněného podle čl. I po 27. říjnu 1945 v úmyslu poškoditi nebo ztížit znárodnění nebo zavléci ve svůj nebo cizí prospěch majetkové hodnoty.

(2) Odporovati lze do dvou let ode dne uveřejnění vyhlášky, kterou se o znárodněném majetku činí opatření podle § 12 dekretu pre-

sidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění čl. II tohoto zákona. Jinak platí přiměřeně ustanovení odpůrčího řádu, vydaného zákonem ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb.

(3) Právní jednání o převodu podniků, na které by se vztahovala ustanovení čl. I nebo o převodu kapitálových účastí na společnostech, jejichž podniky se znárodnují podle čl. I, pokud byla uzavřena v době dvou měsíců přede dnem znárodnění, jsou platná jen, schválí-li je ministerstvo průmyslu.

§ 6.

(1) Za majetek znárodněný podle čl. I tohoto zákona přísluší náhrada; platí o ní ustanovení §§ 7 až 11 dekretu č. 100/1945 Sb., ve znění čl. II tohoto zákona, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Náhrada se neposkytuje za majetek znárodněný podle čl. I, který ke dni znárodnění vlastnický náležel nebo náleží osobám fyzickým, jež byly nebo budou pravoplatně odsouzeny soudy pro zločin nebo přečin spáchaný do dne znárodnění

- a) po 5. květnu 1945 podle zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb., na ochranu republiky, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, nebo
- b) podle § 43 dekretu č. 100/1945 Sb., ve znění čl. II tohoto zákona, nebo
- c) podle zákona ze dne 13. února 1947, č. 15 Sb., o stíhání černého obchodu a podobných pletich, nebo
- d) podle zákona ze dne 13. února 1947, č. 27 Sb., o trestní ochraně provádění dvouletého hospodářského plánu, nebo
- e) podle zákona ze dne 18. července 1946, č. 165 Sb., o trestní ochraně národních podniků, znárodněných podniků a podniků pod národní správou.

(3) O použití cenných papírů odpovídajících hodnotě znárodněného majetku, za který se neposkytuje náhrada osobám uvedeným v odstavci 2, platí přiměřeně ustanovení § 5, odst. 2, č. 2 zákona ze dne 11. března 1948, č. 51 Sb., o úpravě některých finančních poměrů národních podniků průmyslových a potravinářských.

§ 7.

Majetek znárodněný podle čl. I může ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí a s věcně příslušným ministrem, na Slovensku též po slyšení pověřence průmyslu a obchodu,

1. přenechati za náhradu připadající na takový majetek podle § 6
 - a) podnikům lidové správy, které budou zřízeny podle zvláštního zákona,
 - b) společenstvům výdělkovým a hospodářským (družstvům) nebo jiným právnickým osobám,
2. převést do působnosti jiného ministra, aby jej začlenil do podniků, ústavů nebo zařízení, na něž se jeho působnost vztahuje.

§ 8.

Pro znárodnění některých dalších průmyslových a jiných podniků a závodů podle čl. I platí ustanovení §§ 4, 5, 5a, 12, 13, 15 až 38, 40 až 47 dekretu č. 100/1945 Sb., ve znění čl. II tohoto zákona.

Čl. II.

Změny a doplnění dekretu č. 100/1945 Sb.

Dekret č. 100/1945 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1, č. 1 zní:

„1. Podniky provozované podle obecného horního zákona, podniky a práva na vyhledávání a dobývání živců, báňská oprávnění podle § 5 obecného horního zákona a práva majitelů pozemků podle § 1, záhlaví I, částka VII dočasných soudních pravidel z roku 1861, platných na Slovensku;“.

2. § 1, odst. 1, č. 7 zní:

„7. podniky zbrojního průmyslu, které svým výzkumným nebo výrobním zaměřením jsou nositeli vývoje vojenské výzbroje, podniky výroby výbušnin a jiné podniky zbrojního průmyslu, které označí ministr průmyslu v dohodě s ministrem národní obrany;“.

3. § 1, odst. 1, č. 9 zní:

„9. podniky pro těžbu magnesu, asbestu, kaolinu, slídy, živce, žáruvzdorných jíel nebo vysokohodnotných keramických hlin, ložiska těchto nerostů, jakož i podniky pro výrobu cementu nebo cementových pojiv;“.

4. § 1, odst. 1, č. 13 zní:

„13. podniky, jejichž základním výrobním oborem jest výroba stavební, technické keramiky, kachlového zboží, porcelánu, vápna a těžba vápence s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. července let 1938 až 1940;“.

5. § 1, odst. 1, č. 14 zní:

„14. podniky, jejichž základním výrobním oborem jest výroba cihlářského zboží s více než 200 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. července let 1938 až 1940;“

6. § 1, odst. 1, č. 17 zní:

„17. podniky pílařské s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;“

7. V § 1 se vsunuje za odstavec 1 nový odstavec 2 tohoto znění:

„(2) Do rozhodného počtu zaměstnanců se započítávají všechny osoby v podniku podléhající znárodnění zaměstnané nebo činné, bez ohledu na to, kde pracují nebo pracovaly. U podniku o více stupních se k počtu zaměstnanců v stupni, který udává převládající ráz výrobního zaměření, připočítávají osoby činné ve všech ostatních stupních podniku.“

8. V § 1 se dosavadní odstavce 2, 3 a 4 označují jako odstavce 3, 4 a 5.

9. Ustanovení nynějšího § 1, odst. 3, věty druhé se zrušuje.

10. Nynější § 1, odst. 4, písm. b) a c) zní:

„b) který vláda ve zvlášť odůvodněných případech na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, vyjme ze znárodnění. Toto ustanovení se nevztahuje na podniky a práva odvětví znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1,

c) který ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, vyloučí ze znárodnění, při čemž vlastníku (provozovateli) nařídí, aby jej trvale zastavil, protože se vláda usnesla, že jeho další provozování není ve veřejném zájmu.“

11. Nynější § 1, odst. 5 zní:

„(5) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, vyhlásí s účinkem doručení v úředním listě, které podniky byly tímto dekretem znárodněny.“

12. § 2 zní:

„Splní-li se podmínky pro znárodnění majetku podle § 1, odst. 1 po dni 27. října 1945, znárodní se takový majetek dnem, který určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, a vyhlásí podle § 1, odst. 5.“

13. § 3 zní:

„Právo zakládati nové podniky a je provozovati bez ohledu na jejich rozsah v odvětvích

znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1 až 3, 5, 7, 8, 9, 11, 15, 19 a 27 je vyhrazeno státu. Na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, může vláda toto právo přenést na kteroukoliv právnickou osobu.“

14. § 4 zní:

„(1) Znárodněním nabývá stát vlastnictví k znárodněnému majetku.

(2) Znárodnění se týká

- a) nemovitostí, budov, zařízení, ložisek a nalezišť surovin,
- b) příslušenství podniku počítající v to všechny movitosti a práva (licence, živnostenská oprávnění, známky, vzorky, vodní práva a pod.), směnky, cenné papíry, vkladní knížky, hotovosti a pohledávky,
- c) jiných movitostí a práv, než které jsou příslušenstvím podniku.

(3) Majetku uvedeného v odstavci 2 se znárodnění týká, slouží-li nebo je-li určen provozu znárodněného podniku. i když náleží někomu jinému než vlastníku podniku. Patentů a zásob, zejména surovin, pomocných a provozovacích hmot, polotovarů, rozpracovaných a hotových výrobků, se znárodnění týká jen, patří-li vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku.

(4) Spolu s podnikem se znárodnějí v rozsahu plynoucím z ustanovení odstavců 2 a 3:

- a) veškeré výrobní podniky a závody náležející vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku,
- b) veškeré podniky a závody, které tvoří s podnikem znárodněným hospodářský celek, i když náleží někomu jinému než vlastníku znárodněného podniku.

(5) Náleží-li znárodněný podnik komanditní společnosti na akcie, akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným nebo těžařstvu, znárodní se veškerý jejich majetek, jakož i ve stejném rozsahu podniky koncernové, u kterých jim náleží více než polovina základního kapitálu nebo na které mají rozhodující vliv.

(6) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, může vyjmouti ze znárodnění jednotlivé majetkové kusy, majetkové soubory nebo práva, pokud jich není nezbytně třeba k provozu národního podniku, a ponechat je dosavadnímu vlastníku, kterému může zároveň uložit podmínky, zejména podmínku, že do stanovené lhůty zřídí ve prospěch národního podniku služebnost nebo užívací právo.

(7) O rozsahu znárodnění podle odstavců 2 až 5 rozhoduje ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Pro řízení o zjištění rozsahu znárodnění neplatí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).“

15. § 5, odst. 1 zní:

„(1) Národní podnik (§§ 12 a násl.), do kterého se začleňuje majetková podstata znárodněného podniku, vstupuje v den jejího převzetí v závazky znárodněného podniku. Do závazků, podle nichž má majetková podstata nebo provozní zařízení znárodněného podniku přejíti po dni počátku účinnosti tohoto dekretu na třetí osobu, nevstupuje národní podnik, do kterého byla tato podstata nebo zařízení začleněno. Za závazky znárodněného podniku se nepokládají osobní daně, dávky a poplatky bývalého vlastníka, a majetková podstata znárodněného podniku ani národní podnik, do něhož bude začleněna, za ně neručí. Osobními daněmi a dávkami se rozumějí daň důchodová, válečný příspěvek, daň rentová přímo vybíraná, daň z majetku podle vládního nařízení ze dne 16. prosince 1942, č. 410 Sb., o dani z majetku, majetkové dávky podle zákona ze dne 15. května 1946, č. 134 Sb., o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku, a mimořádné dávky podle zákona ze dne 31. října 1947, č. 185 Sb., o mimořádné jednorázové dávce a mimořádné dávce z nadměrných přírůstků na majetku. Způsob úhrady těchto osobních daní a dávek stanoví ministr financí vyhláškou v Úředním listě. Začlení-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, zároveň s opatřením podle § 12, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik. Ministr průmyslu dále určí v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, do kterých závazků patřících k jiným než znárodněným majetkovým podstatám, začleněným podle § 12, národní podnik vstupuje; za závazky patřící k podniku nebo závodu, který náleží státu, se nepokládají povinnosti, které vyplývají z poskytnutí prostředků státem, pokud přesahují bilanční hodnotu jiného než investičního majetku.“

16. Ustanovení § 5, odst. 3 se zrušuje.

17. § 5, odst. 4 se označuje jako odstavec 3 a zní:

„(3) Za závazky znárodněného podniku nebo jiných začleněných majetkových podstat

(§ 12) stát neručí, ani když dojde k úpravě závazků podle § 5a.“

18. Za § 5 se vsunuje nový § 5a tohoto znění:

„(1) Jsou-li znárodněný podnik nebo jiná začleněná majetková podstata ke dni převzetí předložena, může národní podnik požádati soud, aby do výše obecné ceny aktiv předloženeho podniku nebo předložené podstaty ke dni převzetí upravil uspokojení závazků, patřících k tomuto podniku nebo k této podstatě a určil jejich splatnost, přihlížející k hospodářským možnostem národního podniku.

(2) Věřitelé jsou povinni na vyzvání soudu vyhláškou v Úředním listě ve lhůtě soudem stanovené přihlásiti své nároky k řízení o návrhu podle odstavce 1; neučiní-li tak, jejich nároky proti národnímu podniku zanikají.

(3) Úprava podle odstavce 1 se provede takto:

- a) nedotčeny zůstávají závazky vyplývající z nároků věřitelů na vyloučení věcí z podstaty znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty, pokud takové nároky nezanikly znárodněním;
- b) nedotčeny zůstávají též závazky, vyplývající z nároků věřitelů, majících právo na oddělené uspokojení z určité věci, pokud jsou kryty hodnotou této věci;
- c) ostatní závazky, které podle pořadí jim příslušejícího [písm. d)] nebudou plně kryty rozdílem mezi obecnou cenou aktiv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty a hodnotou závazků, které podle ustanovení písm. a) a b) zůstanou nedotčeny, se uspokojí poměrně. Za takové závazky se pokládají také závazky uvedené pod písm. b), pokud nejsou kryty způsobem tam uvedeným;
- d) závazky, na něž se vztahují ustanovení písm. c), se zařazují podle pořadí do čtyř tříd. Do první třídy náleží náklady řízení, do druhé až čtvrté třídy náleží závazky, které podle obdoby konkursního řízení náleží do první až třetí třídy. Závazky téže třídy mají mezi sebou stejné pořadí.

(4) Pokud závazky podle pořadí jim příslušejícího nebudou uspokojeny úpravou podle odstavce 3, nepůsobí proti národnímu podniku. Úprava závazků podle odstavce 3 působí toliko proti národnímu podniku.

(5) Zákonem budou vydány podrobné předpisy o příslušnosti soudní, o řízení podle předchozích odstavců, o jeho účincích na promlčení pohledávek, na spory, na exekuci a konkursní

řízení a na práva na oddělené uspokojení a o způsobu, jak se zjišťují nároky věřitelů.“

19. § 7, odst. 1, písm. c) zní:

„c) osobám fyzickým a právnickým, které vyvíjely činnost proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti podněcovaly nebo jiné osoby svésti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoliv způsobem německé nebo maďarské okupanty nebo které v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu prezidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádce a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech) nadržovaly germanisaci nebo maďarisaci na území Československé republiky nebo se chovaly nepřátelsky k Československé republice nebo k českému nebo slovenskému národu, jakož i fyzickým nebo právnickým osobám, které strpěly takovou činnost u osob spravujících jejich majetek nebo podnik.“

20. § 7, odst. 2 zní:

„(2) Jde-li o majetek znárodněný podle § 2, neposkytuje se náhrada také za podmínek uvedených v čl. I, § 6, odst. 2 zákona č. 114/1948 Sb.“

21. § 7, odst. 3 a 4 zní:

„(3) Nedostane-li se za majetek náhrady osobě právnické, přísluší poměrná část náhrady osobám na ní kapitálově zúčastněným, pokud se na ně nevztahuje ustanovení odstavce 1 nebo 2, zejména pokud jim nelze přičítati činnost a chování dotyčné právnické osoby nebo zanedbání přiměřené opatrnosti při ustanovení její správy nebo při dozoru na ni a pokud nejednají přímo nebo nepřímo v zájmu osob, na něž se vztahují ustanovení odstavce 1 nebo 2; přitom se hledí na účasti, které jsou pod národní správou, jako by náležely osobám státně spolehlivým.

(4) Náhrada se neposkytuje za znárodněný majetek ani za účasti na něm, které náležely v době po 29. září 1938 osobám spadajícím pod ustanovení odstavců 1 nebo 2 nebo 3 a již jim nenáležejí, leč by neposkytnutí náhrady neodpovídalo zásadám slušnosti.“

22. § 7, odst. 5 a 6 zní:

„(5) Vláda může stanovit, že se určité osobě nebo určitému okruhu osob, na něž se vztahují ustanovení odstavců 1 až 4, poskytuje zčásti nebo zcela náhrada.

(6) O tom, zda fyzická nebo právnická osoba spadá pod ustanovení odstavců 1 nebo 2 nebo 3,

rozhoduje ministr průmyslu v dohodě s věcně příslušným ministrem, na Slovensku též po slyšení věcně příslušných pověřenců.“

23. § 8, odst. 1 zní:

„(1) Pokud není stanoveno jinak, ani nejde o předložení ve smyslu § 5a, odst. 1, přísluší za znárodněný majetek náhrada.“

24. § 8, odst. 2 zní:

„(2) Pro určení náhrady je rozhodný stav znárodněného majetku v den převzetí národním podnikem a závazků k němu v tento den náležejících. Náhrada se rovná obecné ceně majetku, vypočtené podle úředních cen ke dni znárodnění, a není-li těchto cen, zjištěné úředním odhadem, po odečtení závazků. Ministr průmyslu může vydati v dohodě s ministrem financí směrnice pro stanovení obecné ceny a ocenění závazků pro výpočet náhrady podle tohoto ustanovení.“

25. V § 8 se vsunuje za odstavec 3 nový odstavec 4 tohoto znění:

„(4) V případech zvláštního zřetele hodných může ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí poskytnouti z prostředků Fondu znárodněného hospodářství osobám, které mají nárok na náhradu, výživné na vrub náhrady.“

26. § 9, odst. 4 zní:

„(4) O použití cenných papírů odpovídajících hodnotě znárodněného majetku, za který se neposkytuje náhrada osobám uvedeným v § 7, platí ustanovení § 5, odst. 2, č. 2 zákona ze dne 11. března 1948, č. 51 Sb., o úpravě některých finančních poměrů národních podniků průmyslových a potravinářských.“

27. § 10, odst. 1 zní:

„(1) O náhradě a způsobu placení rozhodne ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku také po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí.“

28. § 11, odst. 1 zní:

„(1) Svazkům lidové správy nebo zájmové samosprávy, ústavům a korporacím, sloužícím výhradně veřejným účelům, jakož i ústavům lidového peněžnictví, které utrpí vážnou ztrátu při vypořádání svých majetkových zájmů nebo účasti na znárodněných podnicích, může vláda na návrh ministra průmyslu učiněný v dohodě s věcně příslušnými ministry, na Slovensku též po slyšení příslušných pověřenců, mimo náhradu poskytnouti přiměřený příspěvek z prostředků Fondu znárodněného hospodářství

(§ 9). Na poskytnutí příspěvku není právní nárok.“

29. § 12 zní:

„(1) Z majetkových podstat znárodněných podniků, z majetkových podstat nabytých státem konfiskací nebo jiným způsobem, z podniků a závodů, které náleží státu, z jiného majetku státního, jakož i z prostředků Fondu znárodněného hospodářství zřídí ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, národní podniky nebo je začlení do národního podniku.

(2) Ministru průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, přísluší zříditi odštěpný (vedlejší) závod národního podniku.

(3) Zřízení národního podniku nebo odštěpného (vedlejšího) závodu se vyhlásí v úředním listě.

(4) Ministr průmyslu může v dohodě s ministrem financí, na Slovensku také po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, vyjmouti z národních podniků jednotlivé majetkové kusy a práva, nepotřebuje-li jich národní podnik nezbytně ke svému provozu, a přenechat je v dohodě s věcně příslušným ministrem k začlenění do podniků, ústavů nebo zařízení, které tomuto ministru přísluší zřizovati.

(5) Opatření podle odstavce 1 se činí, jde-li o majetkovou podstatu konfiskovanou podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fonděch národní obnovy, jakož i pokud jde o majetkové podstaty, spravované podle § 16 zákona ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzcházejících, po slyšení předsedy osidlovacího úřadu.

(6) Rozsah majetkových podstat, jichž se týkají opatření uvedená v odstavci 5, určí ministerstvo průmyslu v dohodě s osidlovacím úřadem a Fondem národní obnovy, na Slovensku též po slyšení pověřenectva průmyslu a obchodu, přiměřeně podle předpisů o přidělu konfiskovaného majetku.“

30. § 13 zní:

„(1) Národní podniky jsou majetkem státu ve smyslu dalších ustanovení. Jsou samostatnými právními osobami. Platí pro ně ustanovení o obchodnících plného práva, s hlediska daňového předpisy o podnicích veřejně účtu-

jících a podléhají poplatkové povinnosti podle poplatkového zákona s jeho změnami a doplňky. Od svého zřízení podléhají poplatkovému ekvivalentu podle § 1, odst. 2, písm. a) zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 76 Sb., o poplatkovém ekvivalentu, při čemž se však na ně nevztahují ustanovení § 8 a § 17, odst. 1 téhož zákona.

(2) Majetek, který stát na národní podnik převede, a závazky, do kterých národní podnik vstoupí, při jeho zřízení nebo později, se v národním podniku ocení podle čl. 29 a 31 obchodního zákona, na Slovensku podle §§ 26 a 28 zák. čl. XXXVII/1875. Čistá hodnota majetkové podstaty, kterou stát na národní podnik převede při jeho zřízení, tvoří jeho počáteční kmenové jmění.

(3) Den, ke kterému národní podnik převzme majetek mu připadající, se vyhlásí podle § 12, odst. 3.“

31. § 14 zní:

„Podniky a závody, které podléhají znárodnění podle § 4, odst. 5, jednotlivě však nespádají pod ustanovení § 1, odst. 1 nebo § 4, odst. 4 a nehodí se k začlenění do některého národního podniku, může vláda na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, přenechat svazkům lidové správy nebo společenstvům výdělkovým a hospodářským (družstvům) nebo jiným osobám právníckým za náhradu připadající na takový majetek podle § 8.“

32. § 15, odst. 2 zní:

„(2) Jiné než národní podniky nesmějí užívati označení »národní podnik«.“

33. § 17 zní:

„(1) Na návrh národního podniku zapíše knihovní soud přechod vlastnických a jiných práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na navrhovatele s odvoláním na tento dekret.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně o vyznačení přechodu práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na národní podnik v jiných úředních rejstřících a seznamech (vodní kniha, rejstřík letecký, patentní a pod.).

(3) Národní podnik nepotřebuje oprávnění, která by jinak byla nutná k provozování činnosti podle jeho předmětu podnikání [§ 16, odst. 2, písm. c)] podle ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) nebo jiných živnostensko-právních předpisů. Národní podnik oznámí předmět svého podnikání

úřadu (§ 145 ž. ř. a § 242 ž. z.), který jej vyznačí ve zvláštním oddílu živnostenského rejstříku. Podrobné předpisy, jakož i v jakém rozsahu platí pro národní podniky ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, stanoví vláda nařízením.“

34. § 18, odst. 2 zní:

„(2) Národní podniky odvádějí přebytky svých výtěžků Fondu znárodněného hospodářství.“

35. § 19 zní:

„K jednotnému řízení národních podniků a podnikatelskému obstarávání jejich společných záležitostí zřídí vláda na návrh ministra průmyslu podle potřeby celostátní ústřední orgány. Na Slovensku zřídí vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, podle potřeby také oblastní orgány. O těchto orgánech platí přiměřené ustanovení §§ 12 až 18 a 20.“

36. § 20, odst. 1 zní:

„(1) Správa národního podniku přísluší představenstvu a řediteli, který mu předsedá. Působnost představenstva upraví vláda nařízením (§ 33).“

37. § 20, odst. 2, věta první zní:

„Ředitel vede záležitosti běžného provozu národního podniku.“

38. § 20, odst. 5 zní:

„(5) Není-li ředitele nebo je-li zaneprázdněn, vykonává jeho působnost pod osobní odpovědností náměstek.“

39. § 21 zní:

„(1) Členy představenstva (náhradníky) národního podniku jsou zástupci (zástupce) zaměstnanců, zvolení z jejich středu, a osoby jmenované ústředním orgánem, na Slovensku oblastním orgánem, vylučněním svazky lidové správy a zájmové samosprávy. Volbu a jmenování členů představenstva potvrzuje ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu; potvrzení může být kdykoliv odvoláno.

(2) Členy představenstva (náhradníky) ústředního a oblastního orgánu jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný v dohodě se zúčastněnými ministry po slyšení Ústřední rady odborů a příslušných zájmových organizací průmyslu, pokud jde o členy představenstva (náhradníky) oblastního orgá-

nu, též po slyšení pověřence průmyslu a obchodu.

(3) Členem představenstva (náhradníkem) národního podniku a ústředního a oblastního orgánu může být toliko československý státní občan, pokud vláda nepovolí výjimku. Člen představenstva musí mít odborné vědomosti a zkušenosti a musí být mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.

(4) Člen představenstva (náhradník) národního podniku a ústředního (oblastního) orgánu nesmí provozovat výdělečný podnik, jehož podnikání jest v rozporu se zájmy národního podniku nebo jeho ústředního (oblastního) orgánu. Rovněž nesmí vykonávat jinou funkci nebo činnost, které jsou v rozporu s těmito zájmy.

(5) Členové představenstva (náhradníci) národního podniku slíbí ústřednímu řediteli, na Slovensku oblastnímu řediteli, že budou svědomitě plnit svoje povinnosti v souladu se zájmy státu. Členové představenstva (náhradníci) ústředního (oblastního) orgánu slíbí totéž ministru průmyslu.“

40. § 22 zní:

„(1) Ředitele (náměstky) národního podniku jmenuje a odvolává se schválením ministra průmyslu představenstvo ústředního orgánu po slyšení Ústřední rady odborů a příslušných zájmových organizací průmyslu. Na Slovensku jmenuje a odvolává ředitele národního podniku (náměstky) se schválením ministra průmyslu, který vylučně pověřence průmyslu a obchodu, představenstvo oblastního orgánu, po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organizace a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ředitel (náměstek) národního podniku vzdává své funkce, bere na vědomí ústřední (oblastní) ředitel, čímž se zánik funkce stává účinným. Jsou-li v národním podniku alespoň tři náměstkové, musí být jeden z nich ustanoven z řad jeho zaměstnanců.

(2) Oblastní ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, ústředního ředitele a příslušného orgánu jednotné odborové organizace. Prohlášení, kterým se oblastní ředitel (náměstek) vzdává své funkce, bere na vědomí ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, čímž se zánik funkce stává účinným.

(3) Ústřední ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení Ústřední rady odborů a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ústřední ředitel (náměstek)

vzdává své funkce, bere na vědomí ministr průmyslu, čímž se zánik funkce stává účinným.

(4) Ředitelem (náměstkem) může být toliko československý státní občan, který musí mít odborné vědomosti a zkušenosti a být mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.

(5) Ředitel (náměstek) nesmí vykonávat i zaměstnání, funkci nebo jinou činnost, která jest v rozporu se zájmy národního podniku, ani nesmí provozovat jakýkoliv výdělečný podnik, ani se na něm účastnit.

(6) Ředitel (náměstek) ústředního (oblastního) orgánu, jakož i ředitel (náměstek) národního podniku slíbí ministru průmyslu, že bude svědomitě plnit své povinnosti v souladu se zájmy státu. Na Slovensku slíbí ředitel (náměstek) národního podniku totéž pověření průmyslu a obchodu.

(7) Dnem slibu se ujímá ředitel (náměstek) své funkce a stává se zaměstnancem ústředního (oblastního) orgánu nebo národního podniku; jeho pracovní poměr zaniká dnem, kdy byl odvolán nebo dnem, kdy bylo vzato na vědomí, že se vzdává funkce. Nedošlo-li k zániku pracovního poměru za okolností, pro které by bylo jinak lze pracovní poměr zrušit předčasně, přísluší řediteli (náměstkovi) požít nejmeně po dobu, po kterou by náležely, kdyby byl pracovní poměr rozvázán výpovědí.

(8) Na jmenování a odvolání ředitele (náměstka) se nevztahují předpisy o spolurozhodování závodního zastupitelstva zaměstnanců při zařazování zaměstnanců na pracovní místa, a o předchozím souhlasu okresního úřadu ochrany práce při sjednání a rozvázání pracovního poměru.

(9) Vláda může nařízením upravit služební, platové a pracovní poměry ústředních a oblastních ředitelů a jejich náměstků a ředitelů národních podniků a jejich náměstků.

(10) Národní podnik ohlásí svého ředitele (náměstka) k zápisu do obchodního (firemního) rejstříku. Ředitel (náměstek) má učinit svůj podpis před obchodním soudem nebo poslati svůj podpis v ověřené formě. Za podnik se podpisuje tak, že k vytištěnému nebo kým-koliv napsanému znění firmy podniku připojí ředitel (náměstek) svůj podpis.

41. Za § 22 se vsunují nové §§ 23 až 32 tohoto znění:

„§ 23.

(1) Ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, může z majet-

kových podstat národních podniků nebo z jejich částí zřídit nové národní podniky, nebo začlenit majetkovou podstatu národního podniku nebo její část do jiného národního podniku.

(2) Národní podnik, do kterého se začleňuje majetková podstata jiného národního podniku, vstupuje ke dni převzetí v jeho závazky. Začleňuje-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik, po případě stanoví, v jakém poměru závazky na něj přecházejí.

(3) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, stanoví, které závazky přecházejí na národní podnik s částí majetkové podstaty národního podniku do něho začleněnou.

(4) Národní podnik, jehož majetková podstata byla začleněna do jednoho nebo několika národních podniků, se zruší dnem, který ministr průmyslu vyhlásí v Úředním listě.

(5) Ustanovení předcházejících odstavců platí i pro ústřední a oblastní orgány.

§ 24.

(1) Ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, může zřídit národní podnik z majetkové podstaty podniků, které patří právnickým osobám, jejichž kapitálovými účastníky jsou výhradně národní podniky nebo osoby, které jednájí z příkazu národních podniků; takové majetkové podstaty mohou také být začleněny do národních podniků nebo ústředních nebo oblastních orgánů.

(2) Národní podnik (ústřední nebo oblastní orgán), do kterého se začleňuje majetková podstata podniků uvedených v odstavci 1, vstupuje ke dni převzetí v jejich závazky. Začleňuje-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik (ústřední nebo oblastní orgán); po případě stanoví, v jakém poměru závazky na něj přecházejí.

(3) Ustanovení příslušných předpisů o likvidaci neplatí, začleňuje-li se majetková podstata podniků podle předcházejících odstavců do národních podniků; právnické osoby, kterým patřily tyto podniky, zruší ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu vyhláškou v Úředním listě.

§ 25.

Zrušení národního podniku (§ 23) nebo právnické osoby, které patřil podnik uvedený v § 24, zapíše soud do obchodního (firemního) rejstříku na návrh ministerstva průmyslu.

§ 26.

(1) Mimo případy uvedené v § 23 zrušuje národní podnik ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, jde-li o ústřední orgán, vláda na návrh ministra průmyslu, jde-li o oblastní orgán, vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Zrušení vyhlásí ministr průmyslu v Úředním listě.

(2) Zrušení podle odstavce 1 zapíše soud do obchodního (firemního) rejstříku na návrh ministerstva průmyslu.

§ 27.

(1) Dojde-li ke zrušení národního podniku, jmenuje ústřední představenstvo se schválením ministra průmyslu uděleným v dohodě s ministrem financí likvidátora; zrušuje-li se ústřední orgán, jmenuje likvidátora ministr průmyslu, zrušuje-li se oblastní orgán, ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Likvidátora odvolává ústřední představenstvo se schválením ministra průmyslu, likvidátora ústředního orgánu ministr průmyslu a likvidátora oblastního orgánu ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu.

(2) Ministerstvo průmyslu ohlásí jmenování i odvolání likvidátora k zápisu do obchodního (firemního) rejstříku.

§ 28.

(1) Likvidátor zastupuje podstatu likvidujícího národního podniku. Obmezení jeho pravomoci nemá vůči třetím osobám právního účinku.

(2) Likvidátor má učiniti svůj podpis před obchodním soudem nebo podati jej v ověřené formě.

(3) Likvidátor znamená firmu tak, že ke znění dosavadní firmy, kýmkoliv napsanému nebo natištěnému, připojí svůj podpis s dodatkem „likvidátor“.

§ 29.

(1) Likvidátor vede záležitosti likvidujícího národního podniku s péčí řádného hospodáře; pokud není stanoveno jinak, má práva a povinnosti správy národního podniku.

(2) Likvidátor osobně odpovídá za plnění svých povinností.

§ 30.

(1) Likvidátor ukončí běžné obchody národního podniku, splní jeho závazky, vybere jeho pohledávky a zpeněží jeho ostatní majetek, pokud o něm jinak neustanoví ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí. K ukončení nevyřízených obchodů může likvidátor uzavřít také nové obchody.

(2) Likvidátor vyzve věřitele vyhláškou v Úředním listě, aby do 6 měsíců přihlásili své pohledávky. Částky nepřihlášených, sporných nebo dosud nedospělých pohledávek složí likvidátor k obchodnímu soudu.

(3) Likvidační přebytek zrušeného národního podniku odvede likvidátor Fondu znárodněného hospodářství.

(4) Po skončení likvidace se odevzdají knihy a spisy zrušeného národního podniku ústřednímu, na Slovensku oblastnímu orgánu, jde-li o ústřední nebo oblastní orgán, ministerstvu průmyslu.

(5) Knihy a spisy zrušeného národního podniku budtež uloženy na bezpečném místě a uschovány po deset let od skončení likvidace.

§ 31.

Vláda může podřídit ústřednímu (oblastnímu) orgánu i podniky zřízené podle jiných právních předpisů. Pokud vláda neupraví nařízením odchylně poměry takových podniků, platí o nich přiměřené předpisy, podle kterých byly tyto podniky zřízeny.

§ 32.

Ministr průmyslu může vyjmouti národní podnik z jeho organizace podle tohoto oddílu a v dohodě s příslušným ministrem odevzdati k opatření podle předpisů, které tomuto ministru přísluší prováděti. Pokud vláda neupraví nařízením odchylně poměry takového národního podniku, platí o něm přiměřené ustanovení tohoto oddílu.“

42. § 23 se označuje jako § 33 a zní:

„Vláda vydá nařízením podrobné předpisy o národních podnicích a ústředních a oblastních orgánech, zejména o jejich správě, hospodaření, financování, o použití jejich zisků, o vztahu zaměstnanců k podniku, o kontrole, o odpovědnosti ředitele a členů představenstva, o výzkumnictví národních podniků a

o působnosti ministerstva průmyslu v poměru k národním podnikům (statut národních podniků).“

43. § 24 se označuje jako § 34.

44. § 25 se označuje jako § 35 a jeho odstavce 2 a 3 zní:

„(2) Pokud tento dekret nestanoví jinak, nesmějí býti zásadně zhoršeny platové a zaopatřovací podmínky zaměstnanců a poživatelů zaopatřovacích platů znárodněných podniků, kteří byli v nich zaměstnáni nebo požívali zaopatřovací platy v den převzetí podniku (§ 13, odst. 3).

(3) Vláda upraví nařízením pracovní a platové poměry, jakož i další pensijní zabezpečení zaměstnanců, kteří do dne převzetí podniku (§ 13, odst. 3) v něm konali službu v pragmatikálním nebo regulovaném služebním poměru.“

45. § 26 se označuje jako § 36.

46. § 27 se označuje jako § 37 a jeho odstavce 1 a 3 zní:

„(1) Dokud nebyl zřízen národní podnik (§ 12), jest ten, komu náležel znárodněný podnik nebo majetek, u právnických osob a jiných sdružení nebo souborů osob orgán, který jest povolán je zastupovati, povinen pod osobní odpovědností vésti jeho správu a záležitosti přiměřeně podle ustanovení tohoto dekretu s péčí řádného hospodáře. Totéž platí o národním správci ustanoveném podle dekretu presidenta republiky ze dne 19. května 1945, č. 5 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů, na Slovensku podle nařízení Slovenské národní rady ze dne 5. června 1945, č. 50 Sb. n. SNR, o národní správě.

(3) Osoby, které jsou podle odstavce 1 povinny vésti prozatímní správu a záležitosti znárodněného podniku, mají nárok na přiměřenou odměnu z prostředků podniku, jejíž výši stanoví ministerstvo průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřenectva průmyslu a obchodu.“

47. §§ 28 a 29 se označují jako §§ 38 a 39.

48. § 30 se označuje jako § 40 a zní:

„Právní jednání, písemnosti, podání k zápisu do veřejných knih a rejstříků a úřední úkony, potřebné k provádění tohoto dekretu, jsou osvobozeny od daní, poplatků a dávek.

To neplatí o obchodní činnosti, o převodech majetku nebo majetkových práv z národních podniků na osoby jiné než národní podniky a o běžných obchodech ukončovaných likvidátorem podle § 30.“

49. Za § 40 se vsunuje nový § 41 tohoto znění:

„(1) Výtěžky (důchody) dosažené z znárodněného podniku až do dne převzetí (§ 13, odst. 3) jsou součástí základu pro vyměření daně důchodové, všeobecné i zvláštní daně výdělkové a daně rentové posledního vlastníka znárodněného podniku před jeho znárodněním.

(2) Znárodněný podnik má v oboru daně z obrátů a cenových vyrovnávacích částek postavení poplatníka daně z obrátů až do dne, kdy o jeho převzetí bude uveřejněna podle § 12 vyhláška v Úředním listě.“

50. Za § 41 se vsunuje nový § 42 tohoto znění:

„(1) Fond národní obnovy zatíží Fond znárodněného hospodářství částkou rovnající se úhradě za konfiskované majetkové podstaty v rozsahu jejich použití podle § 12, které se určí přiměřeně podle ustanovení § 8, odst. 2.

(2) Ministr průmyslu může v dohodě s ministrem financí nařídit, aby národní podniky převedly na Fond znárodněného hospodářství své vázané vklady.

(3) Vláda určí, jak se vyrovná zůstatek vzájemných nároků mezi Fondem národní obnovy a Fondem znárodněného hospodářství.“

51. §§ 31 až 36 se označují jako §§ 43 až 48.

Čl. III.

Ustanovení § 4, odst. 6 dekretu č. 100/1945 Sb. ve znění čl. II lze obdobně užiti i na majetek, na který se vztahuje ustanovení čl. IV zákona ze dne 7. dubna 1948, č. 79 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzcházejících. Jde-li přitom o majetek znárodněný nebo o takový jiný majetek, k jehož znárodnění nedošlo jen v důsledku neplatného majetkově-právního jednání nebo re-
platného zásahu z doby nesvobody, hledí se v řízení o náhradě na osoby, které dosáhly pravomocného výroku podle čl. IV, odst. 1 zákona č. 79/1948 Sb., jako by jim tento majetek byl znárodněn.

Čl. IV.

§ 1.

Ministr průmyslu se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil úplné znění dekretu č. 100/1945 Sb., jak vyplývá ze změn a doplňků provedených ustanoveními čl. II tohoto zákona.

§ 2.

(¹) Ustanovení čl. I a čl. II, č. 13, 31, 32, 38 a 39, č. 40, pokud se jím mění ustanovení § 22, odst. 1 až 6 a 8 až 10 dekretu č. 100/1945 Sb., č. 41 až 43 a 45 až 47 nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1948, ustanovení čl. II, č. 1 až 12, 14 až 30 a 33 až 37, č. 40, pokud se jím mění ustanovení § 22, odst. 7 dekretu č. 100/1945 Sb., č. 44 a 48, č. 49, pokud jde o ustanovení § 41, odst. 1 dekretu č. 100/1945 Sb., č. 50 a 51 dnem 27. října 1945 a ustanovení čl. II, č. 49, pokud jde o ustanovení § 41, odst. 2 dekretu č. 100/1945 Sb., a ustanovení čl. III a IV dnem vyhlášení.

(²) Tento zákon provede ministr průmyslu v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Fierlinger v. r.

115.

Zákon

ze dne 28. dubna 1948

o znárodnění dalších průmyslových a jiných výrobních podniků a závodů v oboru potravinářském a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků tohoto oboru.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 1.

(¹) Dnem 1. ledna 1948 se znárodní ze státním:

1. podniky a závody v oboru výroby lihovin s výjimkou těch, v nichž se jen pro pěstitele ovoce nebo vína zpracovává výhrad-

ně ovoce jejich vlastní tuzemské sklizně nebo vinné matoliny a kvasnice odpadající při výrobě vína z jejich vlastních tuzemských plodin, při čemž se lihovinami rozumějí nápoje získané

- a) destilací lihově zkvašených rostlinných cukernatých nebo škrobnatých látek, po případě s přídavkem vody nebo cukru,
 - b) mísením těchto destilátů s dovolenými přísadami, nebo
 - c) mísením lihu (ethylalkoholu) s dovolenými přísadami,
2. rafinerie lihu,
 3. pivovary,
 4. sladovny,
 5. mlékárny, jimiž se rozumějí po živnostensku provozované podniky, v nichž se provádí mlékárenské ošetření mléka nebo v nichž se pomocí technického zařízení mléko zpracovává na mléčné výrobky,
 6. podniky a závody v oboru výroby umělých jedlých tuků, lisování a extrakce olejů a tuků rostlinného a živočišného původu,
 7. podniky a závody v oboru výroby kvasného octa,
 8. podniky a závody v oboru výroby škrobu a derivátů škrobu,
 9. podniky a závody v oboru výroby a úpravy hroznového vína, pokud nejde převážně o zpracování hroznů vypěstovaných v zemědělském podniku téhož vlastníka,
 10. podniky a závody v oboru výroby a úpravy vín ovocných, sladových a umělých, pokud nejde převážně o zpracování plodin zemědělského nebo lesního podniku téhož vlastníka,
 11. podniky a závody v oboru výroby silic (éterických olejů) a trestí, provozované po živnostensku,
 12. podniky, které po živnostensku provádějí rychlé zmrazování potravin pomocí strojního zařízení,
 13. chladiřny a mraziřny provozované jako podniky na skladování potravin, vybavené strojním chladicím zařízením, pokud nejde o pomocné zařízení podniku s jiným předmětem podnikání, sloužící převážně provozu tohoto podniku,
 14. mlýny, které mají podle skutečného stavu nebo podle údajů uvedených ke dni 1. ledna 1948 v zápisech mlynářského rejstříku u Svazu pro hospodaření obilím v Praze, na Slovensku v rejstříku Mlynářského

ústředí při Slovenském mlynářském družstvu v Bratislavě, zařízení pro zpracování a opracování obilí k lidské výživě o úhrnné mlecí délce alespoň 7000 mm nebo ke dni 1. ledna 1948 přidělovací číslo pro obchodní mletí (na Slovensku kontingent obchodního mletí) nejméně 1.000 tun; do mlecí délky započítává se též průměr mlecích kamenů, a to násobitelem 0,75, průměr rexů a podobných vymílacích strojů násobitelem 1,5, mlecí šířka sodrů násobitelem 2 a mlecí délka fanalů a fenom násobitelem 1,5,

15. těstárny vybavené jedním nebo více automatickými nebo poloautomatickými lisý jakéhokoli druhu konstruovanými na celkový výkon alespoň 200 kg těstovin za 1 hodinu,
16. podniky a závody na výrobu vloček z obilí vybavené strojním zařízením, konstruovaným na zpracování alespoň 5 tun obilí za 24 hod.,
17. pekárny, které mají alespoň 40 m² veškeré pečné plochy včetně plochy přepékací,
18. podniky a závody, v nichž se po živnostenskú maso zpracovává na masné výrobky, pokud jsou provozovány pomocí zařízení umožňujícího zpracování alespoň 25 tun masa za měsíc při 25 pracovních dnech a 8hodinové pracovní době, při čemž se masem rozumějí veškeré části poraženého skotu, vepřového a skopového bravu, koz, koní, oslů a mulů, pokud jsou způsobilé k lidskému požívání,
19. mlýny na papriku,
20. všechny ostatní průmyslové a jiné výrobní podniky v oboru potravinářském, pokud počet osob v podniku zaměstnaných nebo činných dosáhl kdykoliv od 1. ledna 1946 padesáti osob. Při zjišťování tohoto počtu rozhoduje součet všech osob, v podniku zaměstnaných nebo činných, bez ohledu na to, kde pracují nebo pracovaly.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na majetek státu ani na:

- a) podniky a závody, které jsou ve vlastnictví společenstev výdělkových a hospodářských, zřízených podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o společenstvech výdělkových a hospodářských, na Slovensku ve vlastnictví družstev, zřízených podle §§ 223 a násl. zák. čl. XXXVII/1875, o obchodním zákonu, a jsou jimi přímo provozovány, s výjimkou podniků a závodů uvedených v odstavci 1, č. 1 a 2 a podniků a závodů, které

nejpozději do 31. prosince 1948 určí ministr výživy v dohodě s Ústřední radou odborů, Ústřední radou zemědělců republiky Československé a Ústřední radou družstev, na Slovensku též po slyšení pověřence výživy,

- b) podniky a závody, které dne 1. ledna 1948 byly ve vlastnictví svazků lidové správy a byly jimi přímo provozovány, s výjimkou podniků a závodů uvedených v odstavci 1, č. 1 a 2 a podniků a závodů, které nejpozději do 31. prosince 1948 určí vláda na návrh ministra výživy, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence výživy,
- c) podniky a závody, které ministr výživy v dohodě s ministry financí a zemědělství, na Slovensku též po slyšení pověřenců výživy, financí a zemědělství a pozemkové reformy, vyloučí ze znárodnění, při čemž jejich vlastníkům (provozovatelům) zároveň nařídí, aby je trvale zastavili, protože se vláda usnesla, že jejich další provozování není ve veřejném zájmu,
- d) podniky a závody na těžbu kuchyňské soli a její další zpracování a úpravu pro odbyt v chemicky nezměněném stavu.

(3) Ministr výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy, vyhlásí s účinkem doručení v Úředním listě, které podniky a závody byly znárodněny podle čl. I.

§ 2.

(1) Osoby, které jsou povinny prozatím vésti správu znárodněného podniku nebo majetku (§ 6), podají ministerstvu výživy hlášení, jehož vzor vyhlásí ministr výživy v Úředním listě. Toto hlášení jest podati do 15 dnů ode dne vyhlášení vzoru. V řízení musí spolupůsobiti též osoby, které k tomu budou vyzvány ministerstvem výživy. Hlášení má býti podepsáno i závodní radou nebo závodním důvěrníkem; pokud hlášení nepodává dosavadní vlastník nebo držitel znárodněného podniku nebo majetku, je povinen připojiti k němu své vyjádření.

(2) Dosavadní vlastníci nebo držitelé podniků znárodněných podle § 1 i jiné osoby jsou povinny spolupůsobiti při sestavování účetních závěrek za dobu do znárodnění, pokud k tomu budou vyzváni příslušným ústředním orgánem.

§ 3.

Splní-li se podmínky pro znárodnění majetku podle § 1 po dni 1. ledna 1948, zná-

rodňuje se takový majetek dnem, který určí ministr výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy, a vyhlásí podle § 1, odst. 3; lhůta k podání hlášení podle § 2, odst. 1 počíná v těchto případech dnem, kdy se splní podmínky pro znárodnění. Jinak platí ustanovení § 2 přiměřeně.

§ 4.

Právo zakládati nové podniky a je provozovati bez ohledu na jejich rozsah v odvětvích znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1 až 4, 6 až 8, 11, 12 a 19 jest vyhrazeno státu. Na návrh věcně příslušného ministra, na Slovensku učiněný po slyšení příslušného pověřence, může vláda toto právo přenést na kteroukoliv právnickou osobu.

§ 5.

Majetek znárodněný podle čl. I může ministr výživy v dohodě s ministrem financí a s věcně příslušným ministrem, na Slovensku též po slyšení pověřence výživy,

1. přenechatí za náhradu připadající na takový majetek podle § 6
 - a) podnikům lidové správy, které budou zřízeny podle zvláštního zákona,
 - b) společenstvům výdělkovým a hospodářským (družstvům) nebo jiným právnickým osobám,
2. převéstí do působnosti jiného ministra, aby jej začlenil do podniků, ústavů nebo zařízení, na něž se jeho působnost vztahuje.

§ 6.

Pro znárodnění podle předcházejících ustanovení a důsledky a opatření z něho vyplývající platí ustanovení §§ 4, 5, 5a, 8, 10 a 12 až 21 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 101 Sb., o znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského, ve znění čl. II. Dále platí přiměřeně ustanovení §§ 23 až 32, 35 až 38 a 40 až 47 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění čl. II zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 114 Sb., o znárodnění některých dalších průmyslových a jiných podniků a závodů a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků, jakož i ustanovení §§ 5 a 6 zákona č. 114/1948 Sb., při čemž tam, kde podle uvedených ustanovení je dána působnost ministra průmyslu, po případě pověřence obchodu a průmyslu, přísluší

tato působnost ministru výživy, po případě pověřenci výživy.

čl. II.

Dekret č. 101/1945 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 3 zní:

„(3) Ustanovení tohoto dekretu se nevztahuje:

- a) na podniky, které jsou ve vlastnictví společenstev výdělkových a hospodářských, zřízených podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o společenstvech výdělkových a hospodářských, na Slovensku ve vlastnictví družstev, zřízených podle §§ 223 a násl. zák. čl. XXXVII/1875, o obchodním zákonu, a jsou jimi přímo provozovány, s výjimkou podniků, které nejpozději do 31. prosince 1948 určí ministr výživy v dohodě s Ústřední radou odborů, Ústřední radou zemědělců republiky Československé a Ústřední radou družstev, na Slovensku též po slyšení pověřence výživy;
- b) na podniky, které ministr výživy v dohodě s ministry financí a zemědělství, na Slovensku též po slyšení pověřenců výživy, financí a zemědělství a pozemkové reformy, vyloučí ze znárodnění, při čemž jejich vlastníkům (provozovatelům) zároveň nařídí, aby je trvale zastavili, protože se vláda usnesla, že jejich další provozování není ve veřejném zájmu.“

2. § 1, odst. 4 zní:

„(4) Ministr výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy, vyhlásí s účinkem doručení v Úředním listě, které podniky byly tímto dekretem znárodněny.“

3. § 2 se zrušuje.

4. § 3 zní:

„Právo zakládati nové podniky a je provozovati v odvětvích znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1 a 2 je vyhrazeno státu. Na návrh ministra výživy, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence výživy, může vláda toto právo přenést na kterýkoliv národní podnik.“

5. § 4 zní:

„(1) Znárodněním nabývá stát vlastnictví k znárodněnému majetku.

(2) Znárodnění se týká:

- a) nemovitostí, budov, zařízení, ložisek a nalezišť surovin,

- b) příslušenství podniků počítajíc v to všechny movitosti a práva (licence, živnostenská oprávnění, známky vzorky, vodní práva a pod.), směnky, cenné papíry, vkladní knížky, hotovosti a pohledávky,
- c) jiných movitostí a práv, než které jsou příslušenstvím podniku.

(3) Majetku uvedeného v odstavci 2 se znárodnění týká, slouží-li nebo je-li určen provozu znárodněného podniku, i když náleží někomu jinému než vlastníku podniku. Patentů a zásob, zejména surovin, pomocných a provozovacích hmot, polotovarů, rozpracovaných a hotových výrobků, se znárodnění týká jen, patří-li vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku.

(4) Spolu s podnikem se znárodnují v rozsahu plynoucím z ustanovení odstavců 2 a 3:

- a) veškeré výrobní podniky a závody náležející vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku, pokud ministr výživy v dohodě s věcně příslušným ministrem nestanoví jinak v jednotlivých případech,
- b) veškeré podniky a závody, které tvoří s podnikem znárodněným hospodářský celek, i když náleží někomu jinému než vlastníku znárodněného podniku.

(5) Náleží-li znárodněný podnik komanditní společnosti na akcie, akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, znárodnňuje se veškerý jejich majetek, jakož i ve stejném rozsahu podniky koncernové, u kterých jim náleží více než polovina základního kapitálu nebo na které mají rozhodující vliv.

(6) Ministr výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy, může vyjmouti ze znárodnění jednotlivé majetkové kusy, majetkové soubory nebo práva, pokud jich není nezbytně třeba k provozu národního podniku, a ponechat je dosavadnímu vlastníku, kterému může zároveň uložit podmínky, zejména podmínku, že do stanovené lhůty zřídí ve prospěch národního podniku služebnost nebo uživatelské právo.

(7) O rozsahu znárodnění podle odstavců 2 až 5 rozhoduje ministr výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy. Pro řízení o zjištění rozsahu znárodnění neplatí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).“

6. § 5, odst. 1 zní:

„(1) Národní podnik (§§ 8 a násl.), do kterého se začleňuje majetková podstata znárodněného podniku, vstupuje v den jejího převzetí v závazky znárodněného podniku. Do závazků, podle nichž má majetková podstata nebo provozní zařízení znárodněného podniku přejíti po dni počátku účinnosti tohoto dekretu na třetí osobu, nevstupuje národní podnik, do kterého byla tato podstata nebo zařízení začleněno. Za závazky znárodněného podniku se nepokládají osobní daně, dávky a poplatky bývalého vlastníka, a majetková podstata znárodněného podniku ani národní podnik, do něhož bude začleněna, za ně neručí. Osobními daněmi a dávkami se rozumějí daň důchodová, válečný příspěvek, daň rentová přímo vybíraná, daň z majetku podle vládního nařízení ze dne 16. prosince 1942, č. 410 Sb., o dani z majetku, majetkové dávky podle zákona ze dne 15. května 1946, č. 134 Sb., o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku, a mimořádné dávky podle zákona ze dne 31. října 1947, č. 185 Sb., o mimořádné jednorázové dávce a mimořádné dávce z nadměrných přírůstků na majetku. Způsob úhrady těchto osobních daní a dávek stanoví ministr financí vyhláškou v Úředním listě. Začlení-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy, zároveň s opatřením učiněným podle § 8, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik. Ministr výživy dále určí v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců výživy a financí, do kterých závazků patřících k jiným než znárodněným majetkovým podstatám, začleněným podle § 8, národní podnik vstupuje; za závazky patřící k podniku nebo závodu, který náleží státu, se nepokládají povinnosti, které vyplývají z poskytnutí prostředků státem, pokud přesahují bilanční hodnotu jiného než investičního majetku.“

7. Ustanovení § 5, odst. 3 se zrušuje.

8. § 5, odst. 4 se označuje jako odstavec 3 a zní:

„(3) Za závazky znárodněného podniku nebo jiných začleněných majetkových podstat (§ 8) stát neručí, ani když dojde k úpravě závazků podle § 5a.“

9. Za § 5 se vsunuje nový § 5a tohoto znění:

„(1) Jsou-li znárodněný podnik nebo jiná začleněná majetková podstata ke dni převzetí předložena, může národní podnik požádat soud, aby do výše obecné ceny aktiv předloženeho podniku nebo předložené podstaty ke dni

převzetí upravil uspokojení závazků, patřících k tomuto podniku nebo k této podstatě a určil jejich splatnost, přihlížející k hospodářským možnostem národního podniku.

(2) Věřitelé jsou povinni na vyzvání soudu vyhláškou v Úředním listě ve lhůtě soudem stanovené přihlásit své nároky k řízení o návrhu podle odstavce 1; neučiní-li tak, jejich nároky proti národnímu podniku zanikají.

(3) Úprava podle odstavce 1 se provede takto:

- a) nedotčeny zůstávají závazky vyplývající z nároků věřitelů na vyloučení věcí z podstaty znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty, pokud takovéto nároky nezanikly znárodněním;
- b) nedotčeny zůstávají též závazky, vyplývající z nároků věřitelů, majících právo na oddělené uspokojení z určité věci, pokud jsou kryty hodnotou této věci;
- c) ostatní závazky, které podle pořadí jim příslušejícího [písm. d)] nebudou plně kryty rozdílem mezi obecnou cenou aktiv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty a hodnotou závazků, které podle ustanovení písm. a) a b) zůstanou nedotčeny, se uspokojí poměrně. Za takovéto závazky se pokládají také závazky uvedené pod písm. b), pokud nejsou kryty způsobem tam uvedeným;
- d) závazky, na něž se vztahují ustanovení písm. c), se zařazují podle pořadí do čtyř tříd. Do první třídy náleží náklady řízení, do druhé až čtvrté třídy náleží závazky, které podle obdoby konkursního řízení náleží do první až třetí třídy. Závazky též třídy mají mezi sebou stejné pořadí.

(4) Pokud závazky podle pořadí jim příslušejícího nebudou uspokojeny úpravou podle odstavce 3, nepůsobí proti národnímu podniku. Úprava závazků podle odstavce 3 působí toliko proti národnímu podniku.

(5) Zákonem budou vydány podrobné předpisy o příslušnosti soudní, o řízení podle předchozích odstavců, o jeho účincích na promlčení pohledávek, na spory, na exekuci a konkursní řízení a na práva na oddělené uspokojení a o způsobu, jak se zjišťují nároky věřitelů.

10. § 7 zní:

„O náhradě platí přiměřeně ustanovení §§ 7 až 11 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve

znění zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 114 Sb., o znárodnění některých dalších průmyslových a jiných podniků a závodů a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků, při čemž tam, kde podle těchto předpisů je dána působnost ministra průmyslu, po případě pověřence průmyslu a obchodu, přísluší tato působnost ministru výživy, po případě pověřenci výživy.“

11. § 8 zní:

„(1) Z majetkových podstat znárodněných podniků, z majetkových podstat nabytých státem konfiskací nebo jiným způsobem, z podniků a závodů, které náleží státu, z jiného majetku státního, jakož i z prostředků Fondu znárodněného hospodářství zřídí ministr výživy v dohodě s ministry zemědělství a financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců zemědělství a pozemkové reformy, výživy a financí, národní podniky nebo je začlení do národních podniků.

(2) Ministru výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy, přísluší zříditi odštěpný (vedlejší) závod národního podniku.

(3) Zřízení národního podniku nebo odštěpného (vedlejšího) závodu se vyhlásí v Úředním listě.

(4) Ministr výživy může v dohodě s ministrem financí, na Slovensku také po slyšení pověřenců výživy a financí, vyjmouti z národních podniků jednotlivé majetkové kusy a práva, nepotřebuje-li jich národní podnik nezbytně ke svému provozu, a přenechat je v dohodě s věcně příslušným ministrem k začlenění do podniků, ústavů nebo zařízení, které tomuto ministru přísluší zřizovati.

(5) Opatření podle odstavce 1 se činí, jde-li o majetkovou podstatu konfiskovanou podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, jakož i pokud jde o majetkové podstaty, spravované podle § 16 zákona ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzházejících, po slyšení předsedy osidlovacího úřadu.

(6) Rozsah majetkových podstat, jichž se týkají opatření uvedená v odstavci 5, určí ministerstvo výživy v dohodě s osidlovacím úřadem a Fondem národní obnovy, na Slovensku též po slyšení pověřenectva výživy, přiměřeně podle předpisů o přidělu konfiskovaného majetku.“

12. § 9 zní:

„(1) Zemědělcům, kteří dodávají národnímu podniku ke zpracování řepu, t. j. pěstitelům řepy, hospodařícím na zemědělských podnicích, jež leží v řepní dodávkové oblasti národního podniku, se přiznává právo zemědělských účastníků s právem účasti na správě národního podniku.

(2) Národní podnik jest za šetření zásad řádného hospodáře provozovat tak, aby jeho provoz nebyl v rozporu s požadavky řádného hospodaření na zemědělských podnicích zemědělských účastníků. Zemědělstí účastníci šetří při provozu svých zemědělských podniků zájmů národního podniku, jak to odpovídá jejich postavení zemědělských účastníků. Poměr zemědělského účastníka k národnímu podniku se řídí jeho zájmovým podílem, vypočteným na podkladě dodávky řepy.

(3) Další předpisy o postavení zemědělských účastníků vydá vláda nařízením (§ 20).“

13. § 10 zní:

„(1) Národní podniky jsou majetkem státu ve smyslu dalších ustanovení. Jsou samostatnými právníckými osobami. Platí pro ně ustanovení o obchodnících plného práva, s hlediska daňového předpisy o podnicích veřejně účtujících a podléhají poplatkové povinnosti podle poplatkového zákona s jeho změnami a doplňky. Od svého zřízení podléhají poplatkovému ekvivalentu podle § 1, odst. 2, písm. a) zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 76 Sb., o poplatkovém ekvivalentu, při čemž se však na ně nevztahují ustanovení § 8 a § 17, odst. 1 téhož zákona.

(2) Majetek, který stát na národní podnik převede, a závazky, do kterých národní podnik vstoupí při jeho zřízení nebo později, se v národním podniku oení podle čl. 29 a 31 obchodního zákona, na Slovensku podle §§ 26 a 28 zák. čl. XXXVII/1875. Čistá hodnota majetkové podstaty, kterou stát na národní podnik převede při jeho zřízení, tvoří jeho počáteční kmenové jmění.

(3) Den, ke kterému národní podnik převzme majetek mu připadající, se vyhlásí podle § 8, odst. 3.“

14. § 11 zní:

„Podniky a závody, které podléhají znárodnění podle § 4, odst. 5, jednotlivě však nespádají pod ustanovení § 1, odst. 1 nebo § 4, odst. 4 a nehodí se k začlenění do některého národního podniku, může vláda na návrh ministra výživy, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence výživy, přenechat svazkům

lidové správy nebo společenstvům výdělkovým a hospodářským (družstvům) nebo jiným osobám právníckým za náhradu připadající na takový majetek podle § 7.“

15. § 12, odst. 2 zní:

„(2) Jiné než národní podniky nesmějí užívatí označení „národní podnik“.“

16. § 14 zní:

„(1) Na návrh národního podniku zapíše knihovní soud přechod vlastnických a jiných práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na navrhovatele s odvoláním na tento dekret.

(2) Ustanovení předechozího odstavce platí obdobně o vyznačení přechodu práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na národní podnik v jiných úředních rejstřících a seznamech (vodní kniha, rejstřík letecký, mlynářský, patentní a pod.).

(3) Národní podnik nepotřebuje oprávnění, která by jinak byla nutná k provozování činnosti podle jeho předmětu podnikání [§ 13, odst. 2, písm. c)] podle ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) nebo jiných živnostenskoprávních předpisů. Národní podnik oznámí předmět svého podnikání úřadu (§ 145 ž. ř. a § 242 ž. z.), který jej vyznačí ve zvláštním oddílu živnostenského rejstříku. Podrobné předpisy, jakož i v jakém rozsahu platí pro národní podniky ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, stanoví vláda nařízením (§ 20).“

17. § 15, odst. 2 zní:

„(2) Národní podniky odvádějí přebytky svých výtěžků Fondu znárodněného hospodářství.“

18. § 16 zní:

„K jednotnému řízení národních podniků a podnikatelskému obstarávání jejich společných záležitostí zřídí vláda na návrh ministra výživy podle potřeby celostátní ústřední orgány. Na Slovensku zřídí vláda na návrh ministra výživy, učiněný po slyšení pověřence výživy, podle potřeby také oblastní orgány. O těchto orgánech platí přiměřeně ustanovení §§ 8, 10 až 15 a 17.“

19. § 17, odst. 1 zní:

„(1) Správa národního podniku přísluší představenstvu a řediteli, který mu předsedá. Působnost představenstva upraví vláda nařízením (§ 20).“

20. § 17, odst. 2, věta první zní:

„Ředitel vede záležitosti běžného provozu národního podniku.“

21. § 17, odst. 5 zní:

„(5) Není-li ředitele nebo je-li zaneprázdněn, vykonává jeho působnost pod osobní odpovědností náměstek.“

22. § 18, odst. 1 až 4 zní:

„(1) Členy představenstva národního podniku cukrovarského zpracujícího řepu jsou vedle ředitele čtyři zástupci zemědělských účastníků (§ 9), dva zástupci stálých zaměstnanců a jeden zástupce státu. Zemědělští účastníci volí své zástupce ze svého středu. Stejně volí své zástupce stálí zaměstnanci podniku.

(2) Členy představenstva ostatních národních podniků jsou vedle ředitele zástupci (zástupce) zaměstnanců zvolení jimi z jejich středu a osoby jmenované ústředním orgánem, na Slovensku oblastním orgánem, po slyšení svazků lidové správy a zájmové samosprávy.

(3) Složení představenstva národního podniku podle odstavce 1 není na překážku tomu, aby několik podniků nebo závodů různých odvětví bylo sloučeno v jeden národní podnik. Složení představenstva se pak řídí ustanoveními vydanými pro odvětví, které určí ministerstvo výživy.

(4) Ministr výživy, na Slovensku po slyšení pověřence výživy, jednak potvrzuje volbu a jmenování členů představenstva, jednak, pokud jde o národní podniky uvedené v odstavci 1, jmenuje zástupce státu do jejich představenstev. Potvrzení nebo jmenování může být kdykoliv odvoláno.“

23. § 18, odst. 6 až 8 zní:

„(6) Členy představenstva (náhradníky) ústředního a oblastního orgánu jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra výživy učiněný v dohodě s ministrem zemědělství a zúčastněnými ministry po slyšení Ústřední rady odborů, Ústřední rady zemědělců republiky Československé a příslušných zájmových organizací průmyslu, pokud jde o členy představenstva (náhradníky) oblastního orgánu, též po slyšení pověřence výživy.

(7) Členem představenstva (náhradníkem) národního podniku a ústředního a oblastního orgánu může být toliko československý státní občan, pokud vláda nepovolí výjimku. Člen představenstva musí mít odborné vědomosti a zkušenosti a musí být mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.

(8) Člen představenstva (náhradník) národního podniku a ústředního (oblastního) orgánu nesmí provozovat výdělečný podnik, jehož podnikání jest v rozporu se zájmy národního podniku nebo jeho ústředního (oblastního) orgánu. Rovněž nesmí vykonávat jinou funkci nebo činnost, které jsou v rozporu s těmito zájmy.“

24. § 19 zní:

„(1) Ředitele (náměstka) národního podniku jmenuje a odvolává se schválením ministra výživy představenstvo ústředního orgánu po slyšení Ústřední rady odborů, Jednotného svazu českých zemědělců a příslušných zájmových organizací průmyslu. Na Slovensku jmenuje a odvolává ředitele národního podniku (náměstka) se schválením ministra výživy, který vyslechne pověřence výživy, představenstvo oblastního orgánu, po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organizace, Jednotného svazu slovenských rolníků a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ředitel (náměstek) národního podniku vzdává své funkce, bere na vědomí ústřední (oblastní) ředitel, čímž se zánik funkce stává účinným.

(2) Oblastní ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra výživy, učiněný po slyšení pověřence výživy, ústředního ředitele, příslušného orgánu jednotné odborové organizace a Jednotného svazu slovenských rolníků. Prohlášení, kterým se oblastní ředitel (náměstek) vzdává své funkce, bere na vědomí ministr výživy po slyšení pověřence výživy, čímž se zánik funkce stává účinným.

(3) Ústřední ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra výživy, učiněný v dohodě s ministrem zemědělství po slyšení Ústřední rady odborů, Ústřední rady zemědělců republiky Československé a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ústřední ředitel (náměstek) vzdává své funkce, bere na vědomí ministr výživy, čímž se zánik funkce stává účinným.

(4) Ředitelem (náměstkem) může být toliko československý státní občan, který musí mít odborné vědomosti a zkušenosti a být mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.

(5) Ředitel (náměstek) nesmí vykonávat zaměstnání, funkci nebo jinou činnost, která jest v rozporu se zájmy národního podniku, ani nesmí provozovat jakýkoliv výdělečný podnik, ani se na něm účastnit.

(6) Ředitel (náměstek) ústředního (oblastního) orgánu, jakož i ředitel (náměstek) národního podniku slíbí ministru výživy, že bude svědomitě plnit své povinnosti v souladu se zájmy

státu. Na Slovensku slíbí ředitel (náměstek) národního podniku totéž pověřenci výživy.

(7) Dnem slibu se ujímá ředitel (náměstek) své funkce a stává se zaměstnancem ústředního (oblastního) orgánu nebo národního podniku; jeho pracovní poměr zaniká dnem, kdy byl odvolán nebo dnem, kdy bylo vzato na vědomí, že se vzdává funkce. Nedošlo-li k zániku pracovního poměru za okolností, pro které by bylo jinak lze pracovní poměr zrušit předčasně, přísluší řediteli (náměstku) požítka nejméně po dobu, po kterou by náležely, kdyby byl pracovní poměr rozvázan výpovědí.

(8) Na jmenování a odvolání ředitele (náměstka) se nevztahují předpisy o spolurozhodování závodního zastupitelstva zaměstnanců při zařazování zaměstnanců na pracovní místa a o předchozím souhlasu okresního úřadu ochrany práce při sjednání a rozvázání pracovního poměru.

(9) Vláda může nařízením upravit služební, platové a pracovní poměry ústředních a oblastních ředitelů a jejich náměstků a ředitelů národních podniků a jejich náměstků.

(10) Národní podnik ohlásí svého ředitele (náměstka) k zápisu do obchodního (firemního) rejstříku. Ředitel (náměstek) má učinit svůj podpis před obchodním soudem nebo poslati svůj podpis v ověřené formě. Za podniky se podpisuje tak, že k vytištěnému nebo kýmkoliv napsanému znění firmy podniku připojí ředitel (náměstek) svůj podpis.

25. § 20 zní:

„Vláda vydá nařízením podrobné předpisy o národních podnicích a ústředních a oblastních orgánech, zejména o jejich správě, hospodaření, financování, o použití jejich zisků, o vztahu zaměstnanců k podniku, o kontrole, o odpovědnosti ředitele a členů představenstva, o postavení zemědělských účastníků, o výzkumnictví národních podniků, o organizaci sociálních, vzdělávacích a podobných fondů při národních podnicích a o působnosti ministerstva výživy v poměru k národním podnikům (statut národních podniků potravinářských).“

26. V § 21 se škrtá závorka „(§ 23)“; §§ 22 a 23 se zrušují.

27. Oddíl IV zní:

„IV.

§ 22.

Ustanovení §§ 23 až 32 a 35 až 47 dekretu č. 100/1945 Sb. ve znění zákona č. 114/1948 Sb. platí přiměřeně i pro věci upravené

tímto dekretem, při čemž tam, kde podle práve uvedených ustanovení jest dána působnost ministra průmyslu, po případě pověřence obchodu a průmyslu, přísluší tato působnost ministru výživy, po případě pověřenci výživy.

§ 23.

U znárodněných podniků cukrovarských a lihovarských se sečtou výtěžky (důchody) posledního nedokončeného lomeného obchodního období před převzetím národním podnikem s výtěžky (důchody) předcházejícího lomeného období a příslušná přímá daň se vyměří na jediný berní rok. Daň vyměřená podle předchozí věty nesmí činit méně než dvojnásobek daně minimální.“

28. V oddílu V se dosavadní § 25 označí jako § 24.

Čl. III.

Ustanovení § 4, odst. 6 dekretu č. 101/1945 Sb. ve znění čl. II lze obdobně užít i na majetek, na který se vztahuje ustanovení čl. IV zákona ze dne 7. dubna 1948, č. 79 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzházejících. Jde-li při tom o majetek znárodněný nebo o takový jiný majetek, k jehož znárodnění nedošlo jen v důsledku neplatného majetkově-právního jednání nebo neplatného zásahu z doby nesvobody, hledí se v řízení o náhradě na osoby, které dosáhly pravomocného výroku podle čl. IV, odst. 1 zák. č. 79/1948 Sb., jakoby jim tento majetek byl znárodněn.

Čl. IV.

Všechny podniky, o nichž ministr výživy do 22. února 1948 vyhlásil podle § 1, odst. 4 dekretu č. 101/1945 Sb., že byly tímto dekretem znárodněny, byly znárodněny dnem 27. října 1945. O tomto znárodnění platí jinak ustanovení dekretu č. 101/1945 Sb. ve znění tohoto zákona.

Čl. V.

Zákon ze dne 11. července 1947, č. 146 Sb., o úpravě některých poměrů v průmyslu cukrovarském, se zrušuje s účinností ode dne 14. srpna 1947.

Čl. VI.

U podniků, jež byly znárodněny v důsledku změny § 1, odst. 3 dekretu č. 101/1945 Sb. ustanovením čl. II, č. 1, posuzují se právní jednání učiněná v době od 27. října 1945 do 1. ledna 1948 dosavadními vlastníky, u obchodních společností a společenstev výdělkových a hospodářských (družstev) jejich orgány zastupujícími je navenek, jako právní jednání orgánů prozatímní správy znárodněného podniku nevyžadující dalších schválení, s výjimkou převodu podniku, převodu kapitálových účastí a rozdělení zisku, jež jsou platny jen, budou-li dodatečně schváleny ministerstvem výživy; právo odporovati právním jednáním podle ustanovení § 6 dekretu č. 101/1945 Sb. zůstává nedotčeno; při tom jim lze odporovati do dvou let ode dne uveřejnění vyhlášky o začlenění znárodněného podniku do národního podniku.

Čl. VII.

Ministr výživy se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil úplné znění dekretu č. 101/1945 Sb., jak vyplývá ze změn a doplňků provedených ustanoveními čl. II tohoto zákona.

Čl. VIII.

(1) Ustanovení čl. II, č. 1, 2, 5 až 11, 13, 16 až 20, č. 24, pokud jde o § 19, odst. 7, dále č. 27, pokud stanoví, že přiměřeně platí ustanovení §§ 35 a 40 a § 41, odst. 1 dekretu č. 100/1945 Sb. ve znění zákona č. 114/1948 Sb. a pokud dává nové znění § 23 dekretu č. 101/1945 Sb., nabývají účinnosti dnem 27. října 1945. Ustanovení čl. II, č. 27, pokud stanoví, že přiměřeně platí ustanovení § 41, odst. 2 dekretu č. 100/1945 Sb. ve znění zákona č. 114/1948 Sb., ustanovení čl. III, V a čl. VII nabývají účinnosti dnem vyhlášení, ostatní ustanovení, pokud z jejich obsahu nic jiného neplyne, dnem 1. ledna 1948.

(2) Tento zákon provede ministr výživy v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Ing. Jankovcová v. r.